

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-5S/335/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1021201965
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Monika Hrašnová
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2024:1021201965.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Moniky Hrašnovej a sudkýň JUDr. Ingridy Hudecovej (sudkyňa spravodajkyňa) a JUDr. Michaely Machovej, Ph.D., v právnej veci žalobcu: A. B. C., C. D. X, XXX XX E., doručovacia adresa: F. XX, XXX XX G. – F., H. I., proti žalovanému: Kancelária Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 814 90 Bratislava, IČO: 50 668 277, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia vedúcej Kancelárie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. Spr 1146/21-Inf-odv zo dňa 06.10.2021, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

I.
Správna žaloba

1. Všeobecnou správnu žalobou, podanou dňa 11.12.2021 na Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“), sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia vedúcej Kancelárie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. Spr 1146/21-Inf-odv zo dňa 06.10.2021 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“) v spojení s rozhodnutím žalovaného č. Spr 1146/21-Inf z 03.08.2021 (ďalej aj „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým vedúca Kancelárie odvolanie žalobcu ako žiadateľa podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) zamietla a prvostupňové rozhodnutie o odmietnutí žiadosti žalobcu o poskytnutie informácií potvrdila.

2. Žalobca v bližšej konkretizácii označenej žaloby uviedol, že napadnutým rozhodnutím boli porušené jeho práva a právom chránené záujmy, pretože mal za to, že dôvody pre zamietnutie jeho žiadosti boli zjavne nesprávne, nezákonné a popierajú zásady, ducha a ciele zákona o slobode informácií. Napadnuté rozhodnutie zatajuje relevantné a kľúčové informácie v dotknutých konaniach z obavy pred vyzradením nezákonných manipulácií s obsadzovaním senátov na Najvyššom súde Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“) v rokoch 2008 – 2010. Žalobca v tejto súvislosti citoval vyjadrenie ministra spravodlivosti J. K. z 27.03.2008 týkajúce sa exekúcie Holčíkoviec. Podľa žalobcu vtedajší minister spravodlivosti „neústavným excesom neprípustne zasiahol do justície a jeho vtedajšia pravá ruka L. D. ako predseda obchodnoprávneho kolégia zrejme pomenil v rokoch 2008-2010 zloženie senátu na NS SR tak, aby pokyn ministra K. z 27.03.2008 bol naplnený“. Poukázal na nahradenie senátu L. C. (6Obo) senátom L. J. (2Obo), a senátu L. M. (4Obo) nezákonným senátom L. J. (2Obo) v zložení J., A., F. za účelom, aby obe exekúcie boli zastavené a exekučné tituly z roku 1997 anulované, odstránené a zlikvidované.

3. Žalobca vyjadril názor, že na NS SR dosiaľ panuje obava z vyzradenia, kto a ako sa podieľal na manipulovaní s obsadením senátu v rokoch 2008 – 2010, a kto a ako ovplyvňoval rozhodnutia odvolacích a dovolacích senátov tak, aby „manipulovaním, ohýbaním, prekrucovaním a prznením práva“ došlo k naplneniu K. pokynu, zvlášť ak je evidentné, že tieto manipulácie mali vplyv na likvidáciu právoplatných titulov.

4. K bodom 2., 3., 4. žiadosti o poskytnutie informácií žalobca vysvetlil, že vo veciach 1ObdoV/21/2008 z 06.06.2008, 1ObdoV/50/2007 z 29.05.2008 a 1ObdoV/36/2009 zo 17.12.2009 bola žalovaným zatajená odpoveď s ohľadom na to, že v skutočnosti nerozhodoval 5-členný senát, ale len 3-členný v zložení D., N., O., P. D. „zaistil pomer 2:1, resp. 3:0“. Uzavrel, že ak sa objaví hlasovanie 5-členného senátu, zjavne ide o manipuláciu koordinovanú D.. Je preto podľa žalobcu nutné objektívne zistiť, kto, kedy a ako skutočne hlasoval.

5. K bodu 5., 6. žiadosti o poskytnutie informácií žalobca, citujúc rozvrh práce NS SR na rok 2009 i rozhodnutia týkajúce sa ústavnej zásady neodňateľnosti zákonného sudcu, uviedol, že „tu utajovanie a odmietanie zverejniť informácie nadobúda najvyšší stupeň“. Zhrnul, že odmietnutie informácie žalovaným je založené na úvahe, že NS SR požadované informácie nemá alebo neexistujú. Takáto odpoveď podľa žalobcu však ukazuje, že ešte v roku 2021, kedy „už justíciou nevládne K.“, tu sú záujmy naďalej kľúčovú informáciu tajiť. Ide pritom o kľúčový moment, keď D. vymenil zákonný senát L. M. P. L. C. za manipulatívny a D. P. K. pokynom poddajný senát L. J., a to s ohľadom na rozvrh práce NS SR v rokoch 2007 – 2010 a ďalšie a jeho pravidlá prideľovania vecí. Podľa žalobcu je zjavné, že NS SR má prístup k podkladom kto, kde, ako a prečo zamenil zákonný senát, pričom ide o kľúčovú informáciu, ktorá osvetlí „základňu ohýbania, prekrucovania práva a zrejme i základňu pre prekročenie právomoci a svojvôle na pôde NS SR“. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca citoval vyhlásenie ministra K. z 27.03.2008 k likvidácii exekučných titulov a zastaveniu exekúcie Holčíkoviec, mediálne články zo 04.04.2008 a 21.10.2013 k téme Holčíkovce so záverom, že uvedené manipulácie slúžili k zamaskovaniu „tuneláže“ Holčíkoviec.

6. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalobca navrhol, aby súd napadnuté rozhodnutie zrušil a žalovanému uložil, aby žalobcovi poskytol (doručil) požadované informácie k bodom 2. až 6. žiadosti o poskytnutie informácií tak, že v bodoch 2. až 4. uvedie, ako členovia senátu hlasovali a v bodoch 5. a 6. dá žalobcovi odpoveď na otázku, prečo nerozhodoval zákonný senát.

II.

Stručný priebeh administratívneho konania

7. Žiadosťou doručenu NS SR dňa 12.07.2021 podanou na základe zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v príslušnom znení (ďalej len „infozákon“), ďalej aj „žiadosť“, žalobca požiadal o poskytnutie informácie v nasledovnom znení:

„1. Uvést jaké bylo složení dovolacího senátu Nejvyššího soudu SR (dále také NSSR) ve věci a.) sp. zn. 1ObdoV 21/2008, b.) ve věci 1ObdoV 50/2007, 3.) ve věci č. k. 1ObdoV 36/2009.

2. Uvést, jak hlasovali jednotliví členové dovolacího senátu v rozhodnutí ve věci 1ObdoV 21/2008 ze dne 6.6.2008 (proti rozhodnutí NSSR 6Obo 262/07 a rozhodnutí KSKE 18Rob 1357/96) a jaké bylo skóre při hlasování senátu.

3. Uvést, jak hlasovali jednotliví členové dovolacího senátu v rozhodnutí ve věci 1ObdoV 50/2007 ze dne 29.05.2008 (proti rozhodnutí NSSR 4Obo 68/2007, rozhodnutí KSKE 17Rob1361/96) a jaké bylo skóre při hlasování senátu.

4. Uvést, jak hlasovali jednotliví členové dovolacího senátu v rozhodnutí ve věci 1ObdoV 36/2009 ze dne 17.12.2009 (proti rozhodnutí NSSR 2Obo 40/2009 a rozhodnutí KSKE 3Cb4/2008, 17Rob1361/96) a jaké bylo skóre při hlasování senátu.

5. Uvést proč odvolací řízení u NSSR proti rozhodnutí KS Košice z 2.2.2009 3Cb4/2008, kterým byly odmítnuty odpory odpůrce z 20.10.2008 podané po 11 letech ... ve věci 2 Obo 40/2009 rozhodoval senát N. J. (J., A., F.) – ačkoli zákonným senátem v uvedeném odvolacím řízení byl senát 4Obo N. M., který ve věci totožných účastníků již předtím v roce 2007 a to ve věci 4Obo68/2007 usnesením z 25.4.2007 řešil odvolání navrhovatele proti nezákonnému opravnému usnesení KSKE z 26.2.2007 17Rob1361/96 a který předtím v roce 2008 dne 9.9.08 taktéž řešil věc č.k. 4Ndob 18/2008 námitky podjatosti soudce Hriba, který nebyl vyloučen z rozhodování věci KSKE 17Rob1361/96.

6. Uvést proč odvolací řízení u NSSR proti rozhodnutí KS Košice ve věci 4Cb1/2008, 18Rob1357/96 ze dne 29.10.2010 již rozhodoval senát N. J. odvolací věc č. k. 2Obo 62/2010, když zákonným senátem byl senát N. C., který již předtím ve věcech totožných účastníků v roce 2007 – 2008 rozhodoval věc 6Obo 262/07 z 16.1.2008, kterým bylo zrušeno nezákonné usnesení KSKE z 11.10.2007 18Rob 1357/96 (likvidace exekučního titulu po 10 letech zcela bez důkazů).“

8. Po zabezpečení príslušných podkladov pre rozhodnutie o žiadosti žalovaný ako povinná osoba podľa § 18 ods. 2 infozákona v spojení s § 46, § 47 Správneho poriadku vydal prvostupňové rozhodnutie, ktorým žiadosť odmietol (okrem bodu 1. žiadosti), a to z dôvodov v časti bodov 2., 3., 4. podľa § 54 ods. 4 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špecializovaný trestný súd a vojenské sudy v znení neskorších predpisov (ďalej len „Spravovací poriadok“) a podľa § 120 ods. 8, § 126 ods. 6 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 385/2000 Z. z.“) a v časti bodov 5., 6. žiadosti podľa § 3 ods. 1 infozákona, pretože požadované informácie nemá k dispozícii.

9. Svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na to, že v bode 1. žiadosti žalobcu bolo vyhovené a informácia bola sprístupnená. K odmietnutiu poskytnúť informáciu došlo len vo vzťahu k bodom 2. až 6. žiadosti. Vo vzťahu k bodom 2. až 4. žalovaný uviedol, že informáciu o hlasovaní nebolo možné sprístupniť vzhľadom na skutočnosť, že hlasovanie členov senátu je informáciou, ktorá nie je prístupná nielen pre verejnosť, ale ani pre účastníkov konania. Informácia je súčasťou zápisnice o hlasovaní, ktorá sa zalepuje do obálky a otvára sa len za zákonom stanovených okolností, pretože senát rozhoduje neverejne. Iné osoby nemajú právo na oboznámenie sa so zápisnicou o hlasovaní a obálku so zápisnicou môže otvoriť len ustanovený okruh osôb, preto nejde o informáciu, ktorú by bolo možné sprístupniť na základe žiadosti.

10. Vo vzťahu k bodom 5. a 6. sa žalovaný oprel o ustanovenie § 3 ods. 1 infozákona, keď konštatoval, že prístup k informáciám sa vzťahuje len na tie informácie, ktoré má povinná osoba k dispozícii. Konštatoval, že veci sa prideľujú v zmysle rozvrhu práce platnom v čase, v ktorom je vec na rozhodnutie predložená NS SR. Povinnej osobe z infozákona nevyplýva povinnosť získavať, vyžadovať, zhromažďovať, vyhodnocovať, vyhľadávať alebo dokonca spracovávať materiály požadované žiadateľom, ak sa v ich originálnej podobe v jej dokumentácii nenachádzajú, resp. podľa požiadaviek žiadateľa informácie vytvoriť alebo spracovať. Rozširujúci výklad, podľa ktorého by povinná osoba musela spracovávať údaje do inej formy, ako je tá, v ktorej sa nachádzajú, nie je účelom zákona o slobode informácií. Žalovaný ako povinná osoba nesprístupňuje informácie o dôvodoch pridelenia jednotlivých konaní, postup pridelenia upravuje rozvrh práce platný v konkrétnom období. Nie je možné dodatočne vytvárať informáciu, ktorá by širšie (mimo rozsahu stanovenom platným rozvrhom práce) vysvetľovala postup, ktorým bola vec v databáze zapísaná a pridelená senátu, keďže takúto informáciu ako pôvodnú nemá k dispozícii a musela by ju vytvárať.

11. Na základe opravného prostriedku žalobcu vedúca Kancelárie ako odvolací orgán napadnutým rozhodnutím odvolanie zamietla a prvostupňové rozhodnutie potvrdila. Mala za to, že prvostupňový orgán riadne vyhodnotil skutkový a právny stav v predmetnej veci a s prvostupňovým rozhodnutím vrátane jeho odôvodnenia sa v plnom rozsahu stotožnila, keďže podľa nej bolo riadne a podrobne odôvodnené. Konštatovala, že informácie požadované žiadateľom v bodoch 5. a 6. nie sú k dispozícii a povinná osoba by ich musela prácne vyhľadať, zhromaždiť, vytvoriť, teda v tomto prípade najmä vyložiť príslušné ustanovenia rozvrhu práce platného v čase rozhodovania o veciach žiadateľa, konkrétne zistiť, prečo došlo k zmene zákonného senátu, čo nie je povinná podľa infozákona. Námietky žalobcu uvedené v odvolaní preto považovala za nedôvodné.

III.

Priebeh konania pred súdom

12. Po podaní správnej žaloby boli krajským súdom vykonané prvotné procesné úkony vo veci, smerujúce k zabezpečeniu splnenia podmienok na vydanie rozhodnutia vrátane zaplatenia súdneho poplatku a doručovania písomností účastníkom konania (§ 105, § 106 SSP).

13. V rámci reakcie na súdom doručенú správnu žalobu sa žalovaný vyjadril podaním doručенým krajskému súdu dňa 05.08.2022. Uviedol, že z hľadiska obsahu žiadosti o poskytnutie informácie žalobcu z 12.07.2021 bolo vyhovené bodu I. žiadosti, ktorý sa týkal zloženia senátu pri rozhodovaní vo veciach 1ObdoV/21/2008, 1ObdoV/50/2007, 1ObdoV/36/2009. Vo vzťahu k ostatným bodom žiadosti žalobcovi nebolo vyhovené. Žalovaný zhrnul argumentáciu obsiahnutú v napadnutom rozhodnutí a uzavrel, že žalobca v žalobe neuviedol žiadne zákonné, podstatné a relevantné argumenty, ktoré by preukazovali nezákonnosť napadnutého rozhodnutia a odôvodňovali by sprístupnenie žalobcom požadovaných informácií. Žalobca prezentuje len svoje domnienky a špekulácie, pričom neberie do úvahy zákonné dôvody, ktoré žalovanému bránili v sprístupnení predmetných informácií. Žalovaný zotrval na správnosti svojho rozhodnutia a dodal, že žalobca neuviedol žiadne ustanovenia právnych predpisov, ktoré by žalovaný nezohľadnil. Žalobu považoval za nedostatočne odôvodnenú a jej dôvody za nezodpovedajúce predmetu informácií, ktorých sprístupnenie bolo odmietnuté. Napokon žalovaný poukázal na skutočnosť, že v ďalších opakovaných žiadostiach o sprístupnenie informácií vždy žalobcovi vyhovel v maximálnej prípustnej miere. Vzhľadom na uvedené navrhol žalobu zamietnuť a náhradu trov konania žalobcovi nepriznať. Sám si nárok na náhradu trov konania neuplatnil. Vyjadrenie bolo doručенé žalobcovi 19.01.2023.

14. Podaním doručенým krajskému súdu 16.09.2022 žalobca navrhol vypočutie svedkov – dotknutých sudcov NS SR v predmetných konaniach. Zároveň opravil žalobu v časti spisovej značky odvolacieho konania (2Obo/110/2009-199 z 09.12.2009). Doplňujúce podanie žalobcu bolo doručенé žalovanému na vyjadrenie dňa 12.01.2023.

15. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného z 05.08.2022 vyjadril podaním doručенým krajskému súdu 26.01.2023 (replika). Zdôraznil význam poskytovanej informácie pre jeho osobu, a namietal predchádzajúci postup NS SR, zahŕňajúci účelovosť vo vzťahu k žalobcovi. Mal za to, že boli porušené jeho práva na zákonný súd a zákonného sudcu, i konsekvencie vo vzťahu k „zločinné“ konajúcim osobám a prípadnej trestnej činnosti. Uzavrel, že závažnosť následkov manipulácií so zákonným senátom je tak závažná, že žalovaný nemá žiaden dôvod požadované informácie tajiť. Žalobca zároveň citoval niektoré mediálne články týkajúce sa NS SR a zotrval na petite žaloby. Replika bola doručенá žalovanému na vyjadrenie dňa 13.04.2023.

16. Žalovaný sa k veci ďalej nevyjadroval.

17. Na základe § 3 ods. 1, ods. 3 zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 151/2022 Z. z.“) začal od 01.06.2023 činnosť Správny súd v Bratislave a súčasne výkon súdnictva prešiel z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.06.2023 daná právomoc správnych súdov. Predmetná vec, v ktorej rovnako došlo k prechodu výkonu súdnictva, bola náhodným výberom pridelená na prejednanie a rozhodnutie do senátu 5S Správneho súdu v Bratislave (ďalej len „správny súd“), ktorý vo veci ďalej konal.

18. Správny súd nariadil vo veci pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo dňa 15.02.2024 za prítomnosti povereného zamestnanca žalovaného s tým, že žalobca svoju neprítomnosť dňa 01.02.2024 ospravedlnil zdravotnými dôvodmi. V rámci svojho vyjadrenia sa žalovaný na pojednávaní pridržel svojich doterajších podaní a zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach.

IV.

Relevantná právna úprava a posúdenie veci správnym súdom

19. Správny súd ako súd s právomocou a príslušnosťou na konanie v danej veci podľa § 3 ods. 1, ods. 3 zákona č. 151/2022 Z. z., § 6 ods. 1, ods. 2 písm. a), § 9, § 10 a § 13 ods. 1 SSP, konajúc v zmysle § 493e SSP podľa procesného predpisu účinného do 30.06.2023, po zistení, že správna žaloba v tomto konaní bola podaná v zákonom stanovenej lehote (§ 181 ods. 1 SSP), oprávnenou osobou (§ 178 ods. 1 SSP), smerovala proti orgánu verejnej správy, ktorý rozhodol o riadnom opravnom prostriedku (§ 180 ods. 1 SSP), obsahovala zákonom stanovené náležitosti (§ 182 SSP) bez povinnosti splnenia podmienky povinného právneho zastúpenia [§ 49 ods. 1, ods. 2 písm. c) SSP], po vykonaní procesných úkonov podľa § 105, § 106 SSP, viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby

(§ 134 ods. 1 SSP) i skutkovým stavom zisteným orgánom verejnej správy (§ 119 SSP), zohľadňujúc stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy (§ 135 ods. 1 SSP), rozhodujúc za splnenia procesných podmienok po nariadení pojednávania podľa § 107 ods. 1 písm. a) SSP s verejným vyhlásením rozsudku (§ 137 ods. 2 SSP), dospel k záveru, že správna žaloba nie je dôvodná.

20. Podľa § 493e SSP v znení účinnom od 01.07.2023 „Konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.“

21. Podľa § 6 ods. 1 SSP v znení účinnom do 30.06.2023 „Správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.“

22. Podľa § 6 ods. 2 písm. a) SSP v znení účinnom do 30.06.2023 „Správne sudy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách.“

23. Podľa § 190 SSP v znení účinnom do 30.06.2023 „Ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.“

24. Podľa § 191 ods. 1 SSP v znení účinnom do 30.06.2023 „Správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak

- a) bolo vydané na základe neúčinného právneho predpisu,
- b) ho vydal orgán, ktorý na to nebol zo zákona oprávnený,
- c) vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci,
- d) je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov,
- e) zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci,
- f) skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu,
- g) došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej.“

25. Podľa § 168 SSP v znení účinnom do 30.06.2023 „Žalovanému prizná správny súd podľa pomeru jeho úspechu vo veci voči žalobcovi právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania iba, ak to možno spravodlivo požadovať. Orgánu štátnej správy však náhradu trov právneho zastúpenia možno priznať len výnimočne.“

26. Podľa čl. 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky „Slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.“

27. Podľa § 2 infozákona v znení účinnom do 31.10.2021

„(1) Osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie (ďalej len „povinné osoby“) sú štátne orgány, obce, vyššie územné celky ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti.

(2) Povinnými osobami sú ďalej právnické osoby zriadené zákonom a právnické osoby zriadené štátnym orgánom, vyšším územným celkom alebo obcou podľa osobitného zákona.

(3) Povinnými osobami sú ďalej aj právnické osoby založené povinnými osobami podľa odseku 1 a 2 a zdravotné poisťovne.

(4) Osobitný zákon môže ustanoviť povinnosť sprístupňovať informácie aj inej právnickej osobe alebo fyzickej osobe.“

28. Podľa § 3 infozákona v znení účinnom do 31.10.2021

„(1) Každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii.

(2) Povinná osoba podľa § 2 ods. 3 sprístupní iba informácie o hospodárení s verejnými prostriedkami, nakladaní s majetkom štátu majetkom vyššieho územného celku alebo majetkom obce, o životnom

prostredí, o úlohách alebo odborných službách týkajúcich sa životného prostredia a o obsahu, plnení a činnostiach vykonávaných na základe uzatvorenej zmluvy.

(3) Informácie sa sprístupňujú bez preukázania právneho alebo iného dôvodu alebo záujmu, pre ktorý sa informácia požaduje.“

29. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) infozákona v znení účinnom do 31.10.2021 „Povinná osoba obmedzí sprístupnenie informácie alebo informáciu nesprístupní, ak sa týka rozhodovacej činnosti súdu vrátane medzinárodných súdnych orgánov alebo orgánu činného v trestnom konaní okrem informácie, ktorá sa sprístupňuje podľa osobitného predpisu, rozhodnutia policajta v prípravnom konaní podľa druhej časti druhej hlavy piateho dielu Trestného poriadku a informácie o vznesení obvinenia vrátane opisu skutku, ak ich sprístupnenie nezakazuje zákon alebo ak ich sprístupnenie neohrozuje práva a právom chránené záujmy.“

30. Podľa § 37 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení účinnom do 30.06.2016 (ďalej len „OSP“) „Senát rozhoduje po porade za prítomnosti zapisovateľa; nikto iný nesmie byť na porade prítomný.“

31. Podľa § 44 ods. 1 OSP „Účastníci a ich zástupcovia majú právo nazerať do súdneho spisu a robiť si z neho výpisy, odpisy a fotokópie alebo požiadať súd o vyhotovenie fotokópií alebo kópie zvukového záznamu pojednávania za úhradu vecných nákladov. To neplatí, ak ide o zápisnicu o hlasovaní alebo listiny obsahujúce utajované skutočnosti, alebo chránené údaje podľa osobitných predpisov.“

32. Podľa § 54 ods. 2 Spravovacieho poriadku „Zápisnicu o hlasovaní podpíšu všetci členovia senátu a asistent, ak je na porade prítomný. Zápisnica o hlasovaní sa zalepí do obálky, ktorá sa opatrí nápisom „Zápisnica o hlasovaní“, dátumom hlasovania, spisovou značkou veci, ktorej sa hlasovanie týka, a odtlačkom úradnej pečiatky. Ak táto vyhláška neustanovuje inak, obálka obsahujúca zápisnicu o hlasovaní sa opatrí číslom listu podľa odseku 1 a pripojí sa k zápisnici o súdnom pojednávaní.“

33. Podľa § 54 ods. 4 Spravovacieho poriadku „Obálku so zápisnicou o hlasovaní môže otvoriť len predseda senátu súdu vyššieho stupňa pri rozhodovaní o opravnom prostriedku a predseda senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky alebo predseda senátu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pri rozhodovaní o mimoriadnom opravnom prostriedku, ako aj sudca poverený vyhotovením rozsudku; po nahliadnutí ju opäť zalepí, opatrí odtlačkom úradnej pečiatky, otvorenie obálky potvrdí svojím podpisom a uvedie dátum, kedy sa tak stalo.“

34. Podľa § 120 ods. 8 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení účinnom do 30.11.2021 „Ak je to potrebné na posúdenie disciplinárnej zodpovednosti sudcu za disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. e), oprávnený orgán podľa odseku 2 otvorí obálku so zápisnicou o hlasovaní senátu; po nazretí sa táto zápisnica opäť zalepí do obálky a orgán oprávnený na jej otvorenie potvrdí taký úkon svojím podpisom na obálke.“

35. Podľa § 126 ods. 6 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení účinnom do 30.11.2021 „Ak je to potrebné na posúdenie disciplinárnej zodpovednosti sudcu za disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. e), predseda disciplinárneho senátu otvorí obálku so zápisnicou o hlasovaní senátu; v takom prípade s ňou oboznámi ostatných členov disciplinárneho senátu a túto zápisnicu možno na ústnom pojednávaní použiť ako listinný dôkaz. Po nazretí alebo vykonaní dôkazu podľa predchádzajúcej vety sa táto zápisnica opäť zalepí do obálky a predseda disciplinárneho senátu potvrdí taký úkon svojím podpisom na obálke.“

36. Predmetom tohto konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného (ďalej aj „napadnuté rozhodnutia“), ktorými nebolo vyhovené žiadosti žalobcu o poskytnutie informácií podľa infozákona, konkrétne v bodoch 2. až 6. žiadosti (v bode 1. bolo žiadosti žalobcu vyhovené v celom rozsahu). V bodoch 2. až 4. žiadosti žalobca požadoval poskytnutie informácií o spôsobe hlasovania členov dovolacieho senátu a o pomere hlasov v konkrétnych veciach; v bodoch 5. až 6. požadoval informáciu, prečo v odvolacom konaní v konkrétnych veciach rozhodoval senát, ktorý (podľa žalobcu) nebol zákonným senátom v danej veci. Dôvodom odmietnutia zo strany žalovaného bola vo vzťahu k prvému okruhu požadovaných informácií neverejnnosť hlasovania členov senátu a prístup k tejto informácii

len vymedzenému okruhu osôb za zákonom vymedzených podmienok; vo vzťahu k druhému okruhu požadovaných informácií bola dôvodom odmietnutia skutočnosť, že požadovanú informáciu žalovaný nemá k dispozícii a de facto by ju musel vytvárať.

37. Správny súd v prvom rade zdôrazňuje, že v konaní o všeobecnej správnej žalobe je dôsledne viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby (§ 134 ods. 1 SSP), čo v praxi znamená, že pokiaľ nezistí dôvody podľa § 134 ods. 2 SSP, je povinný preskúmať vec výlučne z hľadiska námietok uplatnených správnu žalobou, čo je zároveň prípad prejednávanej veci. Správny súd v tejto súvislosti konštatuje, že námietky žalobcu uvádzané v správnej žalobe vo vzťahu k napadnutým rozhodnutiam žalovaného neboli konkretizované žalobnými dôvodmi podľa § 191 ods. 1 SSP, avšak vychádzajúc z obsahu správnej žaloby a podstaty uplatnených námietok (aj s ohľadom na absenciu právneho zastúpenia žalobcu), ktoré spočívali výlučne v názore, že zo strany žalovaného došlo k úmyselnému zatajovaniu podstatných informácií, bez akejkoľvek bližšej právnej či skutkovej argumentácie, správny súd ustálil, že dôvodom podania žaloby bolo nesprávne právne posúdenie veci žalovaným [§ 191 ods. 1 písm. c) SSP].

38. Správny súd po preskúmaní veci v uvedenom rozsahu dospel k záveru, že žalovaný postupoval plne v súlade so zákonom a rozhodol vecne správne, ak požadované informácie žalobcovi nesprístupnil, pričom svoje dôvody v napadnutom rozhodnutí v spojení s prvostupňovým rozhodnutím odôvodnil jasne, zrozumiteľne, presvedčivo, a teda dostatočne. Správny súd sa stotožňuje s dôvodmi, pre ktoré žalovaný odmietol informácie poskytnúť, keďže tieto zodpovedajú skutkovému a právnemu stavu danej veci, a má za to, že ustanovenia infozákona v spojení s ustanoveniami ďalších citovaných právnych predpisov boli aplikované na danú vec správne, teda vec bola správne právne posúdená. Správny súd zastáva názor, že žalobca nemal právo na poskytnutie požadovaných informácií, nakoľko ich sprístupnenie zákon neumožňuje, resp. úplne vylučuje.

39. Žalovaný, Kancelária Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, bola zriadená zákonom č. 301/2016 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 757/2004 Z. z.“) a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a to s účinnosťou od 01.01.2017. V zmysle § 2 ods. 2 infozákona sa žalovaný stal povinnou osobou, oprávnenou rozhodnúť o žiadosti žalobcu v prvom i druhom stupni (§ 18 ods. 2, § 19 ods. 2 veta prvá infozákona), podľa ustanovení infozákona, pri subsidiárnej aplikácii Správneho poriadku (§ 22 ods. 1 infozákona), na základe podkladov zabezpečených v priebehu správneho konania (najmä dotknutých rozhodnutí a údajov zo Súdneho managementu), teda na základe riadne a dostatočne zisteného skutkového (skutočného) stavu veci.

40. Vo vzťahu k prvému okruhu požadovaných informácií (body 2. až 4. žiadosti) správny súd uvádza, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so závermi žalovaného, vyjadrenými v napadnutom rozhodnutí. V danom prípade boli požadovanými informáciami spôsob hlasovania a pomer hlasov členov senátu v konkrétnych, žalobcom špecifikovaných veciach, pričom išlo o veci napadnuté na Najvyšší súd Slovenskej republiky v rokoch 2007 až 2009. Podľa v tom čase platných a účinných právnych predpisov, hlasovanie členov senátu ako súčasť procesu rozhodovania (a výslednej rozhodovacej činnosti) súdu nebolo verejné. Rozhodovanie senátu, vrátane jeho hlasovania, mohlo prebiehať výlučne za prítomnosti zapisovateľa a členov senátu (§ 37 ods. 1 OSP), pričom spôsob hlasovania - zápisnicu o hlasovaní, ktorá sa povinne zalepovala do obálky (§ 54 ods. 2 Spravovacieho poriadku), nebolo možné sprístupniť ani samotným účastníkom konania v rámci nahliadania so súdneho spisu (§ 44 ods. 1 OSP). Hlasovanie členov senátu tak nebolo možné nielen zverejňovať, ale ani sprístupňovať účastníkom konania či ďalším osobám. Otvoriť obálku so zápisnicou o hlasovaní a zistiť jej obsah bolo umožnené len zákonom stanovenému okruhu osôb a na zákonom stanovený účel (v zmysle § 54 ods. 4 Spravovacieho poriadku bol na takýto úkon oprávnený predseda senátu súdu vyššieho stupňa pri rozhodovaní o opravnom prostriedku, predseda senátu NS SR/predseda senátu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pri rozhodovaní o mimoriadnom opravnom prostriedku, sudca poverený vyhotovením rozsudku; v zmysle § 120 ods. 8, § 126 ods. 6 zákona č. 385/2000 Z. z. oprávnený orgán/predseda disciplinárneho senátu za účelom posúdenia disciplinárnej zodpovednosti sudcu) s tým, že každé otvorenie obálky bolo potrebné zaznamenať a opatriť podpisom príslušnej osoby. Takouto striktnou právnou úpravou mal zákonodarca v úmysle zabezpečiť minimalizáciu okruhu osôb, ktoré by informáciou o hlasovaní disponovali, a aj to len za účelom stanoveným zákonom, ktorým bolo najmä rozhodovanie o opravných prostriedkoch a disciplinárnej zodpovednosti sudcu. Cieľom takejto právnej úpravy v danom čase bolo predovšetkým chrániť nezávislosť súdnictva a zabezpečiť

slobodu rozhodovania sudcov. Informácie o hlasovaní senátu preto nebolo možné zverejniť, poskytnúť účastníkom konania a ani sprístupniť na základe žiadosti podľa infozákona, keďže išlo o informácie podliehajúce režimu podľa čl. 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky. Správny súd nad rámec uvedeného dodáva, že neskoršia právna úprava (zákon č. 33/2011 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony) zaviedla nielen povinné zverejňovanie súdnych rozhodnutí (§ 82a zákona č. 757/2004 Z. z.), ale i zverejňovanie spôsobu hlasovania senátu uvedením pomeru hlasov v súdnom rozhodnutí (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.). Túto zmenu právnej úpravy však v prejednávanej veci nebolo možné zohľadniť.

41. Vo vzťahu k druhému okruhu požadovaných informácií (body 5. až 6. žiadosti), v rámci ktorých žalobca žiadal uvedenie dôvodu, pre ktorý v konkrétnych odvolacích konaniach nerozhodoval zákonný senát NS SR, správny súd uvádza, že nejde o informáciu, ktorá by spadala pod režim infozákona. Žalovaný odmietnutie poskytnutia odôvodnil s poukazom na § 3 ods. 1 infozákona, podľa ktorého je možné sprístupniť len informáciu, ktorú má povinná osoba k dispozícii, pričom podľa jeho názoru by bolo treba túto informáciu nanovo vytvárať, s čím je potrebné sa stotožniť. Správny súd však v tejto súvislosti dodáva, že z podstaty požadovanej informácie a jej formulácie žalobcom jednoznačne vyplýva, že primárnym cieľom žalobcu nebolo získanie konkrétnej, pre neho neznámej (absentujúcej) informácie, ale potvrdenie jeho domniek, že v ním špecifikovaných veciach, v ktorých vystupoval ako účastník konania, nerozhodoval zákonný senát. Žalobca formuláciou bodov 5. a 6. žiadosti jasne preukázal, že má vedomosť o tom, ktorý senát a v akom zložení v daných veciach rozhodoval, ako aj o tom, ktorý senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podľa neho mal v jeho veciach rozhodovať, pričom disponoval aj vedomosťou o obsahu (pravidlách) rozvrhu práce, z ktorého vo svojich hodnoteniach vychádzal. Jeho informácia v tejto otázke teda bola kompletná a jeho žiadosť v uvedenej časti nesmerovala k získaniu vedomosti o určitej skutočnosti, ale k odpovedi na otázku, prečo nerozhodoval zákonný senát, resp. k potvrdeniu jeho názoru o porušení práva na zákonného sudcu v jeho veciach. Potvrdenie takejto skutočnosti však nie je v kompetencii povinnej osoby, ale ide o námietku relevantnú pre podanie riadnych či mimoriadnych opravných prostriedkov, resp. ústavnej sťažnosti. Správny súd preto dospel k záveru, že požiadavka žalobcu je v tejto časti v rozpore so samotným infozákom, resp. jeho účelom, ktorým je získavanie (prijímanie) informácií do vlastnej dispozičnej sféry tak, aby poskytnutá informácia mohla byť spracovaná dotknutým subjektom pre vlastnú potrebu, ako aj pre potrebu iných, a s tým súvisiacia verejná a spoločenská kontrola povinných osôb i transparentnosť a zachovanie princípov demokratického právneho štátu. Správny súd je toho názoru, že žalobcom formulovaná požiadavka nespadá pod informáciu poskytovanú podľa infozákona a v prípade, ak by správny orgán chcel odpovedať na položenú otázku (prečo nerozhodoval zákonný senát), nahrádzal by tým právomoc príslušného súdu oprávneného rozhodovať o opravnom prostriedku, resp. by do tejto kompetencie zasahoval, čo je neprípustné a v rozpore so zákonom.

42. Vzhľadom na uvedené skutočnosti správny súd dospel k záveru, že správna žaloba je nedôvodná a napadnuté rozhodnutia boli vydané v súlade so zákonom. Tvrdenia žalobcu o úmyselnom (a nedôvodnom) zatajovaní informácií zo strany žalovaného, ktoré tvorili základ žalobnej argumentácie, neboli podložené žiadnymi skutkovými a právnymi dôvodmi a v rámci uskutočneného súdneho prieskumu v danej veci sa nepreukázali, preto správny súd považuje námietky žalobcu za neopodstatnené.

43. Vo vzťahu k návrhom na vykonanie dokazovania podaným zo strany žalobcu správny súd uvádza, že v zmysle § 119 SSP je správny súd povinný vychádzať zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, pričom dokazovanie vykonáva len vo výnimočných prípadoch, ak je to nevyhnutné na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a na rozhodnutie vo veci, resp. v prípadoch podľa § 120 SSP, čo však nemožno vzťahovať na prejednávanú vec. Vypočutie svedkov – sudcov, ktorí rozhodovali vo veciach žalobcu, by nijakým spôsobom nemohlo ovplyvniť rozhodnutie v danej veci, ktorá sa týka výlučne posúdenia zákonnosti rozhodnutí o nesprístupnení informácií povinnou osobou – žalovaným, ktorým je Kancelária Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

44. S ohľadom na uvedené správny súd rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozhodnutia. O trovách konania rozhodol podľa § 168 SSP, keď žalovanému aj napriek úspechu v konaní nárok na náhradu trov konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy nevznikli a tieto si ani neuplatňoval,

príčom orgánu verejnej správy sa náhrada trov konania priznáva len za výnimočných okolností, ktoré v danej veci nenastali.

45. Toto rozhodnutie prijal správny súd v senáte pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá musí byť podaná účastníkom konania, v neprospech ktorého bol rozsudok vydaný, to v lehote 1 mesiaca od jeho doručenia na Správnom súde v Bratislave [§ 439 ods. 1, § 442 ods. 1, § 443 ods. 1, § 444 ods. 1 SSP v znení účinnom do 30.06.2023]. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť. Kasačná sťažnosť nemá odkladný účinok. Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom a kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom, s výnimkou, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa [§ 443 ods. 5, § 446 ods. 1, § 449 ods. 1, ods. 2 písm. a) SSP v znení účinnom do 30.06.2023].

Kasačná sťažnosť nie je prípustná, ak sa opiera o iné dôvody, ako sú uvedené v § 440 SSP, ak sa opiera o dôvody, ktoré sťažovateľ neuplatnil v konaní pred správnym súdom, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie, hoci tak urobiť mohol, alebo ak smeruje len proti dôvodom rozhodnutia správneho súdu (§ 439 ods. 3 SSP v znení účinnom do 30.06.2023).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania (ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uviesť aj:

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov sa podáva (sťažnostné body),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 57, § 445 SSP v znení účinnom do 30.06.2023).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo
pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté. (§ 440 ods. 1 SSP v znení účinnom do 30.06.2023)

Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom. V kasačnej sťažnosti nemožno uplatňovať nové skutočnosti a dôkazy okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 ods. 2, § 441 SSP v znení účinnom do 30.06.2023).